

- a) udvælgelsen af de indikatorer, der er fastsat i artikel 37, stk. 1, litra c)
- b) den evaluering, der er omhandlet i artikel 47 og 48
- c) de generelle principper for forvaltnings- og kontrolsystemer, jf. artikel 58, litra e) og f)
- d) aflæggelse af rapport som omhandlet i artikel 67
- e) Kommissionen efterprøver refusionen af acontobetalingen og frigør automatisk budgetforpligtelser efter procedurerne i artikel 82, stk. 2, og artikel 93-97.

Artikel 15

Additionalitet

skal stå i forhold til de samlede udgifter, der tildeles et operationelt program.

2. Derudover findes specifikke bestemmelser om proportionalitet i forhold til kontrol i artikel 74 i denne forordning.

Artikel 14

Delt forvaltning

1. EU's budget for fondene gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende de Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽¹⁶⁾, dog ikke hvad angår den tekniske bistand, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 45.

Princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning anvendes i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) 1605/2002.

2. Kommissionen udøver sin beføjelse til at gennemføre Den Europæiske Unions almindelige budget således:

- a) Kommissionen efterprøver, at der findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne efter procedurerne i artikel 71, 72 og 73
- b) Kommissionen afbryder eller suspenderer alle eller en del af betalingerne i henhold til artikel 91 og 92, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvender enhver anden nødvendig finansiel korrektion efter procedurerne i artikel 100 og 101

1. Bidrag fra strukturfondene må ikke erstatte en medlemsstats offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter.

2. For så vidt angår regioner, der er omfattet af konvergensmålet, fastlægger Kommissionen og medlemsstaten niveauet for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, som medlemsstaten skal opretholde i alle de berørte regioner i programmeringsperioden.

Niveauet for en medlemsstats udgifter er et af de elementer, der er omfattet af Kommissionens afgørelse om den nationale strategiske referenceramme, jf. artikel 28, stk. 3. Kommissionens metodologiske dokument, der er vedtaget i overensstemmelse med proceduren i artikel 103, stk. 3, tjener som vejledning.

3. Generelt skal udgiftsniveauet, jf. stk. 2, mindst være lige så højt som de gennemsnitlige årlige udgifter i faste priser i den foregående programmeringsperiode.

Endvidere fastlægges udgiftsniveauet på baggrund af de almindelige makroøkonomiske betingelser for finansieringen og under hensyn til visse særlige økonomiske forhold såsom privatiseringer og en medlemsstats uforholdsmæssigt store offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter i den foregående programmeringsperiode.

4. I forbindelse med konvergensmålet foretager Kommissionen i samarbejde med hver medlemsstat en midtvejskontrol af additionaliteten i 2011. Som led i midtvejskontrollen kan Kommissionen i samråd med medlemsstaten beslutte at ændre det krævede strukturelle udgiftsniveau, hvis den økonomiske situation i den pågældende medlemsstat har ændret sig markant i forhold til situationen på tidspunktet for fastlæggelsen af niveauet for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, jf. stk. 2. Kommissionens beslutning, som omhandlet i artikel 28, stk. 3, ændres for at tage hensyn til denne tilpasning.